

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Claudii Fleurii Abbatis Historia Ecclesiastica

Ab Anno 395. Usque Ad Annum 428

Fleury, Claude

August. Vind. [u.a.], 1759

VD18 90117794

§. 52. Concilium Taurinense.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-66042](#)

Sæculum V. manum, S. Venerandum Claromondum, S. Pelagium Petrocoriensen. S. Paulinus ad nullum istorum plures, quam Sulpicium Severum dedit epistolas, quæ libri editi illustrem reddidere Parentem Gennad. Is sicut & S. Paulinus in Aquitania, & creditur, Aginni natus erat. In floræ 19. ætatis, uxorem habens, dives, & eloquentiæ laude celebris, ad fidem conversus est. S. Martini Turonensis deinde Discipulus vitam Magistri scripsit adhuc aura fruentis, & postea peculiaria aliqua & obitum ejus in suis Dialogis, & epistolæ addidit. Inter Sulpicii opera præcipuum est Historia Sacra, divisa in duos Libros, in Compendio totam Religionis Seriem a Mundi exordio usque ad hanc ætatem, id est, usque ad annum J. C. 400, complexos. Presbyter fuit, & cum Episcopis, quos cognomines habuit, confundendi non debet.

§. LII.

Concilium Taurinense.

To. 2. Conc. Sub illud tempus, Episcopis Galliarum id potentibus, celebratum est Concilium Taurinense, cuius epistolam Syndalem, octo Articulos continentem, habemus. Primus respicit Proculum Episcopum Massiliensem, qui competere sibi jus affirmabat, ut tanquam Metropolita Episcopis Secundæ Provinciae Narbonensis

sis præcesset, & ibi Episcopos ordinaret; Sæculum V.
 rationem postulationis reddebat, quod A. C. 404.
 ipsorum Ecclesiæ olim ad suam Diœcesin
 pertinuissent, aut saltem a se fuisse ordi-
 natos. Econtra illius Regionis Episcopi
 dicebant, non decere, ut sibi alterius Pro-
 vinciæ Episcopus præcesset; & omnino
 Massilia Provinciæ Viennensis pars erat.
 Conclilio visum, Bonæ Pacis conservandæ v. Not. Sirm.
 causa Proculo Primatum, quem petebat,
 esse concedendum, non tanquam Sedis Proculus
 suæ Prærogativam, sed tanquam Privi-Massiliensis.
 legium ipsius ætati, & meritis debitum.
 Itaque, quamdiu viveret, illis præcesset
 Episcopis, de quorum Ecclesiis constaret,
 ejus Diœcesi aliquando fuisse subjectas,
 aut ipsos ex ejusdem Discipulorum nu-
 mero ad Episcopale munus gerendum fu-
 isse evocatos. Denique Episcopum Pro-
 culum omnes Patris loco habituros, quos
 ipse paterno affectu prosequeretur ut fi-
 lios. Multo jam tempore Proculum Epis- Sup. XVIII
 copali Dignitate fulsisse necesse est, cum §. 10.
 jam anno 381. Concilio Aquilejensi ex Ep. 4. §. 10.
 Galliis Delegatus interfuerit. Virum fu-
 isse Doctrina, & virtutibus insignem, S.
 Hieronymus testatum facit. At Concilii
 Taurinensis verba indicare videntur, ma-
 joris inter cœteros Auctoritatis plus æquo
 tenacem fuisse.

Arelatensis, & Viennensis Episcopi
 de Primatu contendebant. Vienna erat

Z 4 anti-

Sæculum V. antiqua Metropolis, verum Arelate,
A. C. 404. Regno Constantini, qui urbi huic No-
vid. Not. men suum, & eximia Privilegia co-
Sicm. tulerat, inter Galliarum Civitates secun-
dum locum tenere credebatur, nam po-
mum occupabat Trevirensis. Concilium
Taurinense decrevit, ut ex ambobus Epis-
copis ille, qui urbem suam esse Metropo-
liticam probasset, Potestatem ordinandi
haberet, attamen ad fovendam pacem
ambobus liberum esset, ut quisque in su-
Provincia vicinarum urbium Episcopos
sibi subjiceret, & jure Metropolitico eo-
rum Ecclesias visitaret.

Felix Episcopus Trevirensis, ab Ibu-
cianis ordinatus, adhæserat eorum Com-
^{c. 6.} ^{Sup. XVIII} munioni, quam Sanctioris vitæ Epis-
^{§. 56..} exemplum SS. Martini, & Ambrosii
quentes rejiciebant. Illi Galliarum Epis-
copi, qui cum Felice communicabant, ad
Concilium Taurinense Delegatos misse-
runt; Concilium vero declaravit, illos
solum a Patribus ad Communionem ad-
mittendos, qui Communioni Felicis re-
nunciarent, secundum S. Ambrosii, & S.
Siricii Papæ Epistolas, quæ Delegatis pra-
sentibus lectæ sunt. Hæ litteræ hodie
non supersunt. In hac Synodo etiam sta-
tutum, ut Episcopi, qui illicite ordinali-
sent, jure ordinandi in perpetuum priva-
rentur. Alia Concilii Taurinensis Stata-
ta ad causas privatas, vel veterum Cano-
num

num confirmationem spectant. Ex alio Sæculum V.
Scriptore scimus, Lazarum, postea a Pro- A. C. 404.
culo Episcopum ordinatum, in hoc Con- Zosim. ep. 6.
cilio tanquam calumniæ reum fuisse con- ad Afr. To. 2.
demnatum, quod falso Episcopum Bricium Conc. pag.
accusasset. Hunc S. Martini Successorem 1569.
in Sede Turonensi fuisse credunt.

§. LIII.

Concilium Carthaginense.

Carthagine quoque Honorio sexto Con- Aug. ep. 185.
sulatum gerente sexto Kalendas Julii, cl. 50. ad Bo-
id est, 26. Junii anno 404. convocata est ^{nif. c. 7.}
Synodus. In ea decretum, ut Impera- v. ep. 93. ad
toris Potentiam contra Donatistarum vim Vincent. n.
implorarent. Episcopi aliqui ex Senio- 17.
ribus, experientia edocti, quantæ utilita-
tis Leges adversus Hæreticos essent, &
quam multi ad conversionem excitaren-
tur, suadebant, ut rogaretur Imperator,
generatim prohibere, ne quis Donatista
esset, multæ omnibus imposita, qui istam
Hæresin profiteri vellent. Alii Episcopi,
de quorum numero erat S. Augustinus,
ajebant, id solummodo petendum, ut ho-
minum violentia coerceretur, Theodosii
Lex, quæ decem librarum aurearum mul-
ctam omnibus generatim Hæreticis injun-
gebat, speciatim traheretur ad Donati-
stas, qui Hæreticos se esse negabant, &
non omnes huic poenæ subjicerentur, sed

Z 5

illi